

ÖĞRENCİ İLETİŞİM KOMİSYONU ETKİNLİK HABERLERİ

ZONGULDAK ŞUBESİ ÖĞRENCİ İLETİŞİM KOMİSYONUN ANKARA ZİYARETİ

13.03.2005 Tarihinde MMO Zonguldak Şubesinde öğrenci iletişim komisyonunda yer öğrenci temsilcileri Ankara Genel Merkez'e ziyarette bulundular. Yapılan ziyaret kapsamında; Karaelmas Üniversitesi, ODTÜ ve Hacettepe Üniversitelerinde yer alan temsilcilerin katılımlarının gerçekleşmesiyle Ankara Merkez ve Şube arasındaki bağ güçlendirilmesi ve ortak paydada toplanılmasına yönelik kararlar alındı.

ÇİMENTO SÖYLEŞİSİ & TEKNİK GEZİ

19.03.2005 - Tarihinde MMO Ankara Genel Merkez Sürekli Eğitim Merkezi Salonunda 'Sektör Günleri' kapsamında gerçekleştirilen çimento

söyleşisinde konuşmacı olarak SET çimento A.Ş.'yi temsilen Sn. Kerim Doğan katıldı.

Söleş ardından SET çimento A.Ş 'ye öğrenci iletişim komisyonundan katılan öğrenci temsilcileriyle teknik gezi gerçekleştirildi. Teknik gezi kapsamında cevher hazırlama tesisi ve üretim şeması hakkında bilgi verilirken uygulanan yöntemlere ve çimento endüstrisinin Türkiye ve Dünya pazarındaki yerine de değinildi.

YAŞAM DESTEK ÜNİTELİ¹ VİCDANLI SON BASAMAK SAKİNLERİ !!!

Melis GÜRSEL :: Hacettepe Üniversitesi

Baş sonu belli olmayan koca bir merdiven... Çıkma başlanmadan önce yukarı bakınca baş dönüyor insanın. Artık merdivenin ihtişamından mı yoksa, basamakların fazlalığından mıdır bilinmez ama, bilinen bir şey var ki o da; en son basamağa kadar çıkıp soluklandığında, aşağı bakınca bu sefer nefesi kesiliyor, kanı donuyor insanın. Yükseklik korkusundan mı, yoksa yükseklerdeki basınç değişikliğinden midir o hiç bilinmez (!).

Bildiğini de, bilmesi gerektiğini de 'kolay unuttur' hale geliyor insan yükseklerde. Hava değişimi fena çarpıyor adamı merdivenin en tepesin-

de(!)... Vicdanı, her bir basamak çıktıkça havaya aldanıp hafifliyor, kuş misali uçup gidiveriyor. Hazin sonuç; en son basamakta, yükseklik korkusunu halen yenememiş, aşağıya baktıkça midesi bulan, yukarı çıkarken, 'akbaba misali' katık bulamayıp vicdanını beş paralık insanlara peşkeş çekmiş bir grup kendini sözde bilime, mesleğine adanmış, 'kendini yetiştirmiş(!)', beti benzi solmuş insan sürüsü (akbaba sürüsü mü deseydik?)...

Merdiveni sindire sindire tırmanmak gerektiğini anlatıp durdular yıllar boyunca,...Tırmandığımız basamaklar gıcırdadıkça; 'çiviler yerine daha iyi oturuyor tahtada, aşağı bakma yükseklik tutar, yukarı bakma hava(!) çarpar, bildiğin yoldan şaşma, kim kırmış ki emeğin basamağını.' Dediler,,,,,, dediler,,,, dediler...

'Demek' te haklıydılar kimileri,..., kimileri kırılan basamağımız, korkuluğumuz oldu; sırf biz düşmeyelim, sırf biz 'adam' olalım diye. Kimileri ise, merdivenin en son basamağından bize bakıp; kokuşmuş vicdanlarının dökülen parçalarını taş misali yolumuza kattılar,..., sırf bu memlekete hakkını arayan, emeğiyle eğitimini aynı potada eritip şekillendiren, düşünebilen, düşündüren, genç mühendisler yetişmesin, basamağın en üstü

kendileri gibi sözde 'yetişmişlerdenO)', sözde 'büyüklerden(!)' ibaret kalsın diye.

Hatalarla dolu tırmanışların sonunda varılan 'son basamakların' neticesinde vicdanlarını yaşam destek ünitesiyle ancak ayakta tutabilen 'büyüklerin(!)', bütün bu mide bulantılarına rağmen; arada bir aşağıya bakıp ibret alması, en azından oturduğu basamağın bir sonrasının boşluk olduğunu görmesi gerekirken zannımca,..., Arkadan gelene taş atmak yerine; insanın tırmanacak yolu, dahası 'ilerisi' kalmamışken, ardını kollaması sizce de daha mantıklı değil midir?, hele ki bir sonrası koca bir boşluksa(!)... Yazarın birinin de vakti zamanında dediği gibi; 'Hatalar yalnızca eksik kalmış iyi niyetlerdir.'

'Niyet edelim sözde 'büyüklerin(!)', 'iyi niyetleriyle(!) Karşılaşmamaya...(!)'

ÖRGÜTLENME!!!

M. Sezai Timur :: Dokuz Eylül Üniversitesi

Ne oldu? Bu sözcük yoksa sizi korkuttu mu?

Evet biz seksen döneminden sonra doğanlar bu sözcüğe karşı biraz yalıtıldık. Gerek aileler, gerek okullardaki eğitimciler ve tabii devlet politikalarının bu yalıtımdaki payı oldukça fazla. 12 eylül döneminden sonra içinde örgüt kelimesi geçen her muhabbetin içinde bulunanların başına gelenler ortada değil mi? Bırakın siyasal alandaki örgütlenme yada bir araya gelme çalışmalarını, o dönem mesleki, sosyal, sanat, edebiyat alanlarında bile biraya gelenler, sayıları bir elin parmakları geçmeye başlayınca tepelerinde bir balyoz patlıyordu. Ve ne amaç için olursa olsun bir araya gelme çabası içinde olan bu insanların çoğu üzerlerine inen bu darbelerin

etkisiyle dağıldılar. Bu darbeler sadece insanların dağılmasına neden olmakla kalmayıp aynı zamanda gelecekte de bir araya gelme çabası içinde olan insanların karşısına da yıkılması çok zor duvarlar olarak çıkacaktı. Ve öyle de oldu. Yeni nesil ne zaman bir araya gelme çabası içine girse, ne zaman olanları tartışmaya başlasa yada alternatif çözümler üretmeye çalışsa, o yüksek duvara çarptı. Bu duvar bazen aileler, bazen bu gibi işlerden sonuç çıkmayacağını söyleyen arkadaşlar, bazen katı disiplin uygulamalarıyla idarecilerden oluşuyordu.

Bu sancılı süreç zaman ilerledikçe az da olsa etkisini yitirmeye başladı. Son birkaç yıldır öğrencilerin okullarda, üniversitelerde topluluk kurmaları, bir araya gelmeleri ve hatta televizyonlar-